

**PROJEKTNAPLÓ
SZAKMAI BESZÁMOLÓ**

1.	A projekt címe:	A könyv
2.	Az alprojekt címe:	Olvasóvá nevelés - mesekönyvprojekt
3.	Az alprojektet vezető oktató neve:	G. Gődény Andrea
4.	Kérjük, sorolja fel az alprojektben dolgozó hallgatók nevét!	Bencsik Sára, Berény Dóra, Cioca Bernadett Paula, Kiss Melinda, Maizer Noémi, Molnár Lili, Perlikné Dallos Gabriella, Pintér Bernadett, Sándor Ildikó Marcella, Telek Réka
5.	Változott-e az alprojektben tevékenykedő hallgatók névsora az előzetes jelentkezéshez képest?1	<u>Igen</u> / Nem
6.	Ha igen, miért?	Pintér Bernadett negyedéves hallgató az alprojektkínálat megismerése után jelezte, hogy felkeltette az érdeklődését a téma, és csatlakozni szeretne a csoporthoz.

7.	<p>Kérjük, foglalja össze a megvalósított alprojektet legalább egy A4-es oldal terjedelemben! Az előzetesen leírt munkatervhez képest melyek azok az elemek, amelyeket sikerült megvalósítani, és melyek azok, amelyeken változtatniuk kellett; és miért? (Kérjük, hogy beszámolóját szíveskedjék konkrét tényekkel alátámasztani.)</p> <p>Kérjük részletezze, hogy miért ezt az alprojektet választották, hozott-e új ismereteket és/vagy eredményeket a megvalósítás során? Sorolja fel, milyen adatgyűjtési eljárásokat alkalmaztak az alprojekt céljának elérése érdekében!</p>	<p>Az idei projekthét fő témája adta az ötletet, hogy az olvasóvá nevelés fonalán kapcsolódjunk az intézményi projekthez, hisz napjaink egyik fő problémája a nemolvasás. Felmerült bennünk, hogy olyan projektet hozzunk létre, amiben az iskolás gyerekek aktívan részt vesznek. Az ELTE Gyertyánffy István Gyakorló Általános Iskola 3.b osztálya Kolláth Erzsébet tanítónő vezetésével szívesen kapcsolódott be a mesekönyv-készítésbe a mesék megírásával és illusztrálásával.</p> <p>Lelkesen vetettük bele magunkat a munkába. Első lépésként motiváló, játékos foglalkozást tartottunk az osztálynak, ahol kulcsszavakat kaptak a mesék megírásához. Sorban születtek az alkotások, hol meghökkentő, hol tanulságos, hol humoros történet került ki a gyerekek keze alól.</p> <p>Ezután a meseillusztrációk elkészítéséhez próbáltunk ötleteket adni a meseíróknak, egy újabb foglalkozás keretében.</p> <p>A rajzok és mesék összegyűjtése és begépelése után a könyv megszerkesztése volt a következő feladatunk. A projekthétre a nyomdai munkálatok is lezajlottak, elkészült a nagy mű: a gyerekek által írt mesekönyv, <i>Csodaország meséi</i> címmel.</p> <p>A projekt megkoronázásaként könyvbemutatót tartottunk a kari könyvtárban, a projekthéten, amire a sajtó képviselőit is meghívtuk. Az érdeklődőknek bemutattuk a mesekönyv szerzőit, a projekt alatt végzett munkánkat, és, természetesen, a MESEKÖNYVET. DE a gyerekek <i>Krémkaktusz</i> c. verseskötete és hangoskönyve is szerepelt a bemutatón.</p>
----	---	--

8.	Az alábbi táblázatban, kérjük, részletesen írja le, hogy az alprojekt megvalósítása milyen ütemezés szerint történt!
----	---

Hónap	Milyen feladatokat végeztek el?	Milyen eredményt értek el?
Október- november	-	
December	döntéshozatal a projektben való részvételről, az altéma kitalálása	csatlakozás a projekthez
Január	az altéma konkretizálása: mesekönyv létrehozása kapcsolatfelvétel a gyakisk. 3. b osztályával, megbeszélés Kolláth Erzsébet osztálytanítóval	kivitelezési terv
Február	projektmegbeszélések a mesekönyv létrehozásának folyamatterve	a feladatok megbeszélése, kiosztása a motivációs foglalkozások megtervezése
Március	a motivációs foglalkozások megtartása a) a meseírás előkészítése b) az elkészült mesék illusztrációjának előkészítése a mesék begépelése a rajzok szkennelése a mesekönyv megszerkesztése	szerkesztett mesekönyv
Április	a mesekönyvek nyomtatása könyvbemutató szervezése, lebonyolítása werkfilm készítése	a mesekönyv bemutatása a kari könyvtárban, író-olvasó találkozóval egybekötve
Május	utánrendelés-felvétel	a könyvek utánnyomása igény szerint

9.	Kérjük, sorolja fel azokat a társult partnereket² , akik segítettek az alprojekt megvalósulását. Ismertesse azt is, hogy miben segítettek!	a gyakisk. 3. b osztálya, Kolláth Erzsébet osztálytanítóval Kalotai Dániel - borítóterv Csernai Mariann - nyomda
----	--	--

10.	Kérjük, hogy a részvevő hallgatók írják le véleményüket az projektről az alábbi szempontok figyelembe vételével: Mi volt a konkrét feladatuk? Milyen tapasztalatokat szereztek? Miben fejlődtek a projekt megvalósítása során? Éreztek-e különbséget középiskolai <i>tanulmányaik elsajátítása</i> és a <i>projektmunka</i> között? A munkafolyamat hozott-e számukra az eddig elsajátított ismereteken túlmutató tudást?	<p style="text-align: center;">1. Bencsik Sára</p> <p>Részt vettem annak a játékos motivációs órának a megtartásában, amely előkészítette a meseírást; az illusztrációalkotást előkészítő órát pedig videóra vettem. A meseillusztrációkat én szkenneltem be, illetve segítettem a borító megtervezésében.</p> <p>Nagyon jó élmény volt ez a projekt számomra. Nagy kihívás elé néztünk, mivel senkinek nem volt még könyvkészítésben tapasztalata. Nehéz volt ennyi emberrel együttműködni, mindenben egy nézőpontra jutni. Az elején semmi nem ment túl gördülékenyen. Ilyenkor a mentortanárnk segített összegezni az éppen aktuális feladatokat, hogy jobban átlássuk, éppen hol tartunk. Úgy érzem, a végére már jól össze tudtunk dolgozni, sikerült megosztani a feladatokat. Talán ebben fejlődtünk a legtöbbet. Szerencsére mindenki komolyan vette ezt a projektet, hiszen adott időpontra egy kész mesekönyvnek kellett elkészülnie. Itt éreztem</p>
-----	---	--

		<p>különbséget a középiskolai tanulmányaim és a projekt között. Hiszen középiskolában még nem vágtuk ekkora fába a fejszénket. Itt pedig nem volt elég, hogy számítógépen meglegyen a mesekönyv, hanem kézzelfoghatóvá kellett tennünk.</p> <p>Már említettem, hogy nehézséget jelentett az, hogy nem voltunk jártasak a könyvkészítésben. De mindenki elővette a „legjobb tudását”, és így jöhetett létre ez a mesekönyv, ami egyébként gyönyörű lett! Úgy érzem, ez a könyv jó példa arra, hogy mindenre képes az ember, ha valamit nagyon akar! A csoportmunka előnye pedig az, hogy mindenki hozzátesz egy részt „magából”, így jöhet létre egy kerek egész dolog. Jelen esetben a <i>Csodaország meséi</i> című mesekönyv!</p>
		<p style="text-align: center;">2. Berényi Dóra</p> <p>A projekt alatt először is az én feladatomból volt az előkészítő foglalkozások digitális dokumentálása, azaz, hogy fotókat készítsék, amelyeket majd a projekt végén megkap az osztály, hogy legyenek képi emlékeik ezekről a foglalkozásokról. A második foglalkozáson én is részt vettem mint foglalkozást tartó hallgató. Az illusztrációs, inspiráló foglalkozáson én összegeztem, én foglaltam össze, hogy miről is fog szólni a feladat. Miután készen lettek a mesék, én gyűjtöttem össze őket, és egy másik hallgatónal megpeltük be a meséket. A begépelés után jött az illusztrációk összegyűjtése, amiben szintén segédkeztem. Begépelés után, az illusztrációk szkennelését követően jött ismét egy olyan feladat, amit én végeztem: a könyv összeszerkesztése. Talán ebben a szerkesztési feladatban szereztem a legtöbb új tapasztalatot, hisz mesekönyv-szerkesztésben még nem vettem részt. Nagyon nagy munka volt a képek és a szövegek elhelyezése.</p> <p>A projekt megvalósítása során leginkább a csapatmunkában, összetartásban, problémamegoldásban fejlődöttünk. A problémák pedig, amelyek hirtelen, váratlanul adódtak, gyors problémamegoldást igényeltek.</p> <p>A középiskolai tanulmányaim és a projektmunka között hatalmas különbséget érzek. A középiskolában ilyen projektmunkára nem volt példa, most csináltam életemben először ilyet. A középiskolai évek még csak “arról sem voltak híresek”, hogy csapatban, együtt dolgozzunk különböző feladatokon.</p> <p>A projekt alatt kicsit betekintést nyerhettünk, milyen is, ha egy osztályban a kreatív írás szinte mindennapos dolog. Mekkora csodákat lehet vele elérni, már ilyen kisgyermekkorban. Ez a projektmunka ebben is adott az eddigi ismereteinken túlmutató tudást. Motiváltabbak lettünk a kreatív írás alkalmazásában; s egyszer talán a mi kezünk alatt is fognak felnőni, fejlődni ilyen kreatív gyerekek, akiknek irányt mutathatunk az írás és az olvasás felé vezető úton.</p>

		<p style="text-align: center;">3. Cioca Bernadett Paula</p> <p>A konkrét feladatom az első foglalkozás levezetése volt, s egy „szincápa” nevű játékot játszottunk a gyerekekkel. A projektbemutatón képvetítés volt a feladatom, amihez a foglalkozásokon készült képeket én válogattam, ill. ppt-be illesztettem. A megbeszéléseken ötletekkel, javaslatokkal álltam elő. Berényi Dórinak segítettem az előszó megfogalmazásában.</p> <p>Tapasztalataim: nagy élmény volt a gyerekek velünk való együttműködése; illetve az, hogy sikerült egy 10 fős csoporttal összerakni egy könyvet, ami nem volt egyszerű dolog. Előfordult széthúzás is, de mindig megoldottunk, és közös nevezőre jutottunk.</p> <p>Igazság szerint nem annyira érzem, hogy fejlődtem volna, legfeljebb azzal, hogy megtudtam, hogyan kell egy könyvet készíteni; de a középiskolában diákönkormányzati tag, majd alelnök voltam, így majdnem minden iskolai rendezvényen ilyen típusú feladatok lebonyolításában segédkeztem.</p> <p style="text-align: center;">4. Kiss Melinda</p> <p>Feladataim:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Az illusztrációk elkészítését előkészítő óra megtervezésében és megtartásában való részvétel. ● A szövegek nyelvhelyességi gondozása, a szerkesztett könyv nyelvi ellenőrzése. ● A könyvbemutató megszervezésében, lebonyolításában való részvétel. ● A projektben részvevő hallgatótársaimmal, oktatókkal és a 3. osztályosok osztályfőnökével történő konzultációkon való részvétel. <p>Tapasztalataim, fejlődésem:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● A projekt során tapasztalatot szereztem a gyerekekkel való közös munkában, hiszen az illusztrációk elkészítését előkészítő óra megtartása volt életem első közvetlen tanítási helyzete. Az óra megtervezése, végiggondolása jó lehetőséget adott a pedagógiai folyamatok tervezéséhez szükséges képességeim fejlesztésére. ● A könyv nyelvhelyességi javítása során fejlesztettem nyelvi, helyesírási és megfigyelési képességeimet; tapasztalatot szerezhettem a 3. osztályos tanulók fogalmazási képességeiről. ● A könyvbemutató megszervezésében és lebonyolításában való munkám során gyakorolhattam a (tanítói pályán fontos) szervezést és együttműködést. ● Az egész projekt során fontos volt a csapatban való dolgozáshoz, hogy motiváljuk és támogassuk egymást. Úgy gondolom, sokat fejlődtem az együttműködés, egymás véleményének meghallgatása, illetve a kompromisszumok megtalálása terén. <p>Projektmunka, újdonságok:</p> <p>A gimnáziumi tanulmányaim során már találkoztam csoportmunkát igénylő feladatokkal. Saját ötleteinket többször csapatban valósítottuk meg, ezek a projektek általában egy-egy hétig tartottak, csak néhány hosszabbtávú</p>
--	--	---

		<p>terv megvalósításában vettem részt. A mostani projektünk ezekhez képest abban volt más, hogy sok mindenben kellett alkalmazkodnunk a tanulókhöz és a tanítójukhoz is, tehát a szervezést és a végső eredményt csak velük együttműködve, közösen érhattük el. Újdonságként ért a munkafolyamatban a könyvnyomtatás megszervezésének bonyodalma és a „felnöttes” felelősségvállalás is, hiszen eddig mindig hátsó támogatással vettem részt az ilyen nagy időt átfogó, folyamatos munkában. Jó volt olyan feladattal találkozni, melyben intenzíven megtapasztalhattam a csapatmunka nehézségeit és előnyeit, illetve az önállóságot is.</p>
		<p style="text-align: center;">5. Maizer Noémi</p> <p>Iskolánkban a projekthét fő témája idén a könyv volt. Altémánk az olvasóvá nevelés lett, ami nekünk, magyar műveltségterületes tanítójelölteknek szívügyünk. Kíváncsian, kicsit félve vettem bele magamat a készülődésbe, a tervezésbe. Az ELTE Gyakorló Általános Iskola 3. b osztálya által létrehozott verseskötet adta az ötletet, hogy szülessen egy, az osztály által írt és illusztrált <i>Csodaország meséi</i> című mesegyűjtemény. Először megterveztük, milyen kulcsszavak szerepeljenek a mesékben; majd néhányan motivációs foglalkozást tartottunk a gyerekeknek, ami, reményeink szerint segíthetett nekik megírni a mesét. Jómagam egy mozgásos tükörjátékot játszottam velük. Nagyon élveztem; szemük csillogásából és kacagásukból következtetve: ők is. Az elkészült meséket olvasva találtam utalást a velük való beszélgetésemre az íztükörről, ami nagyon jóleső érzéssel töltött el.</p> <p>Az elkészült mesék és illusztrációk összegyűjtésében és szkennelésében is részt vettem; ill. annak az ötletnek a kivitelezésében, hogy a gyerekek saját kézírásával szerepeljen az aláírásuk a műveik alatt.</p> <p>A könyvbemutatóhoz a meghívások lebonyolításával járultam hozzá. Meghívtuk a szülőket, a kar és a gyakorló vezetőségét; és olyan oktatókat, akikről feltételeztük, hogy érdekelheti őket az esemény. Dallos Gabi csoporttársunk pedig gyerek vendégeket is hívott az alkalomra: saját gyerekének osztályát a tanítójukkal. Meghívtuk a Csodaceruza és a Fordulópont folyóirat szerkesztőit is. A meghívók kézbesítése mellett én állítottam össze a gyerekekkel való interjúhoz a kérdéseket; tavaszi szünet után pedig néhány gyerekkel én készítettem interjút a meseírással, mesekönyv-készítéssel kapcsolatos élményeiről. A könyvbemutató gyakorlati lebonyolításában is részt vettem, hogy minden gördülékenyen menjen. A bemutató napján a többiekkel termet rendeztünk, ill. én figyeltem arra, hogy a szülők, meghívott vendégek megtalálják az olvasótermet, ahol rendezvényünket tartottuk.</p> <p>Nagyon összetett feladatot kellett végeznünk, néha elég elveszettnek éreztem magam, de mindig jött egy újabb és újabb fénysugár. Már tudom tapasztalatból, hogy a nyomdai munkák sokáig tartanak, és számtalan váratlan fordulat adódhat egy könyvkészítés során. Ha mégegyszer</p>

		<p>nekivágnék egy ilyen munkának, jobban bevonnám a gyerekeket a szerkesztésbe, és gyorsabban pörgetném a munkálatokat magával a könyv kivitelezésével kapcsolatban. Bár nehezebb volt csapatban működni, hiszen tíz embernek kellett összedolgoznia, egyeztetnie; de sokat fejlődtem. Tudom, hogyan lehet kisebb mesekönyvet kiadni; a gyerekekkel hogyan érdemes interjút készíteni, és hogy mi érdekli őket igazán. Középiskolában egyáltalán nem volt szó az olvasóvá nevelésről, a könyvek szerkesztéséről, arról, hogyan érdemes elkezdni egy ekkora feladatot. Határozottan érzem, hogy sokat tanultam. Már tudom, mi mindennel jár a gyerekek olvasóvá nevelése, ha ilyen módszerekkel próbálkozunk. Megfelelő segítőkkel, társakkal az egész élmény, jó „mulatság”, melyben megfelelő arányban vannak a kihívások, a nehézségek; és túlnyomó többségben a mosoly, az öröm, a gyerekek önfeledt mosolya van. Örökre megmarad emlékezetemben az egész munkálkodásunk. A bemutató sikeressége, a gyerekek nevetése, mikor látták magukat a képeken. A legjobb, hogy megtudtuk: kistestvérüknek olvasnak fel osztályuk mesekönyvéből esti mesét a gyerekek.</p> <p style="text-align: center;">6. Molnár Lili</p> <p>A projektben az egyik feladatom az volt, hogy egy csoportfoglalkozás keretében a gyerekekkel ráhangolódó, motiváló játékokat játsszam, ami segítette őket abban, hogy a meséket könnyebben megírják. Részt vettem továbbá az interjúkészítésben, ill. a meghívók intézése tartozott még hozzám.</p> <p>A projektbemutató napján a szervezés, pakolás, a helyszín kialakítása volt a fő feladatom. Sok tapasztalatot szereztem, főként arról, hogyan is kell egy ilyen projektet előkészíteni, megbeszélni és megvalósítani. A csoportmunkára itt nagy szükség volt, mindenképpen kellett türelem, és néha higgadtság is, hiszen volt, hogy idegesek voltunk, aggódtunk, hogy készen leszünk-e a tervezett időpontra. Úgy gondolom, hogy a gyerekekkel való foglalkozás segített abban, ami egy tanítónak elengedhetetlen: a gyerekekkel való megfelelő kommunikációban.</p>
		<p style="text-align: center;">7. Perlikné Dallos Gabriella</p> <p>Az én konkrét feladatom a videózás és a werkfilm elkészítése volt, ami bemutatta a projektben végzett munkánkat a kezdetektől az eredményig. Emellett a koordinátori feladat is nekem jutott, én voltam a kapcsolattartó a projektmunkák szervezői és a projektcsoporthoz.</p> <p>Vegetes, pozitív és negatív tapasztalatokat is szereztem. Jó volt csoportban dolgozni egy közös cél érdekében. Élveztem a gyerekekkel való munkát, motiváltak a csillogó gyerekszemek, mosolygós arcok; és, nem utolsósorban, nagyszerű érzés volt kezembem tartani a mesekönyvet, munkánk gyümölcsét.</p> <p>Negatív tapasztalatként azt említeném, hogy néha úgy éreztem /(-tük), hogy zsákutcába futunk, nem fog megvalósulni a projekt. Előre nem látható akadályokba ütköztünk (pl.: nyomtatás megszervezése); és volt úgy, hogy</p>

		<p>nehéz volt közös nevezőre jutnunk az osztálytanítóval. Menetközben derült ki, hogy az ő elképzelései kicsit eltértek a miénktől, és ez néha félreértéshez vezetett. De kitartottunk, nem adtuk fel, és végül igazán sikeres projektet zártunk, mindenki meglepedésére.</p> <p>Sokat tanultam arról, hogy milyen összetett munka létrehozni egy mesekönyvet. Azt gondolom, hogy mindenképpen fejlődünk a csoportmunka terén, a munka elosztásában, és egymás megismerésében is.</p> <p>Mivel a középiskolában egyáltalán nem volt lehetőségem projektmunkát végezni, így nagyon is szembetűnő a különbség. A projekt alatt mindent nekünk kellett megcsinálnunk, gyakorlatilag teljes önállóságot kaptunk, így a saját bőrünkön tapasztalhattuk meg, hogy mekkora felelősség egy ilyen projekt kivitelezése. Gajdó tanár nő segített ugyan nekünk, kaptunk tőle tanácsokat, ötleteket, és rendszeresen megbeszéltük vele, hogy hol tartunk, mi a teendők; de alapvetően „szabad kezett nekünk”. Tapasztalatára mindig számíthattunk, és a félreértések elsimításában is nagy segítségünkre volt.</p> <p>A projekt során megtanultam, hogyan is kell elkészíteni egy mesekönyvet. Azt hiszem, erre a tudásra másképpen nem nagyon tehettek volna szert, ez a projekt erre kiváló lehetőséget adott.</p> <p style="text-align: center;">8. Pintér Bernadett</p> <p>Én a begépelésben vállaltam szerepet, ill. én moderáltam a könyvbemutatót.</p> <p>Megtapasztaltam, hogyan kell egy könyvet megszerkeszteni, kiadni; illetve az én személyes tapasztalatom a könyvbemutató levezetése volt. Érdekes volt. Ha legközelebb is alkalmam nyílik ilyesmire, szívesen vállalnám. A csapatmunka szerepe óriási volt. Feladatok elosztása, irányítás, tervezés, egymáshoz való alkalmazkodás határidőre.</p> <p>A középiskolai <i>tanulmányok elsajátítása és a projektmunka</i> között óriási a különbség. Utóbbi felelősségteljes, komoly „felnőtt” munka volt számomra.</p> <p>A munkafolyamat az eddig elsajátított ismereteken túlmutató tudást hozott, ahogy a fentiekből látható.</p> <p style="text-align: center;">9. Sándor Ildikó Marcella</p> <p>A konkrét feladatom a könyv nyomtatásának a megszervezése volt. Keresni egy megfelelő nyomdát, aki vállalja. A könyv szállítása is az én feladatom volt. Foglalkozást is tartottam a gyerekeknek, ahol dobókockával dobták ki a kulcsszavakat, amelyeknek szerepelnie kellett a mesében.</p> <p>Részt vettem minden megbeszélésen, valamint a szervezésben, s a könyvtár berendezésében a bemutatóra. Nagy tapasztalatra tettem szert abban, hogyan kell létrehozni és könyv formájában megjeleníteni egy mesekötetet. Sokat fejlődünk a csoportmunka terén. Nagyon nehéz volt megszervezni, hogy mindenki részt tudjon venni a megbeszéléseken. Viszont mindenki kivette a maga részét a feladatokból. Hosszas viták is kialakultak a tökéletes megvalósítás érdekében, de mindent megtudtunk</p>
--	--	---

		<p>beszélni. Számomra teljesen más feladat volt a projektmunka, mind a középiskolai tanulás. A projektmunkában inkább a gyerekek lelkivilágát kellett figyelembe venni.</p> <p style="text-align: center;">10. Telek Réka</p> <p>A projekttel kapcsolatos feladatokat megosztottuk egymás között. Én az illusztrációt segítő óra megtartásában vettem részt, és az interjúkérdések összeállításában segítettem.</p> <p>Megtapasztaltam, mennyire kreatívak tudnak lenni a gyerekek. A 3.b osztály tagjai, akik írták a meséket, különösen tehetséges osztály. A projekt alatt végig kapcsolatunk volt a meseíró kisgyerekekkel. Nagyon jó volt megtapasztalni, hogy mennyire kreatív az egész osztály. Együttműködtek velünk, rögtön megtaláltuk a közös hangot egymással.</p> <p>Eddigi életemben még soha nem készítettem mesekönyvet. A projekt során lehetőségem volt erre. Amikor nekikezdünk, sok mesét elolvastam, mesekönyveket nézegettem, közösen ötleteltünk a hallgatótársaimmal. Sokat kell még fejlődnöm e téren, de nagyon jó tapasztalat volt ez az általunk készített mesekönyv.</p> <p>Középiskolai tanulmányaim során ilyen nagy volumenű projektmunkában nem vettem részt.</p> <p>Eddigi ismereteimet bővítettem azzal, hogy hogyan kell létrehozni egy mesekönyvet. Ha a jövőben is lehetőségem lesz ilyenre, már bátrabban állok majd neki.</p>
--	--	--

11.	Mit tart az alprojektben végzett munka legnagyobb eredményének ? Kérjük, indokolja, miért!	A gyerekek által írt mesékből, az általuk készített illusztrációkból szerkesztett mesekönyv létrejöttéhez és bemutatásához vezető utat - a hallgatók és a gyerekek sikeres együttműködését. A literációs képességek fejlesztése eminens érdeke a mai közoktatásnak, éppen ezért rendkívül fontos tapasztalat a hallgatók számára, hogyan lehet ezt élményszerűvé és hatékonyá tenni; ill. hogyan lehet együttműködni, teamben dolgozva sikeresnek lenni a cél érdekében.
12.	Mit tart az alprojekt legkevésbé sikeres elemének? Kérjük, indokolja, miért!	Nem volt ilyen.
13.	Mi az, ami tanárként/oktatóként az Ön számára a legérdekesebb volt a projekt során?	A hallgatók és a gyerekek kreativitása, az alkotás és együttműködés élményének tapasztalata.
14.	Beépült-e valamilyen módon az alprojektben folyó tevékenység az intézmény életébe? Ha igen, milyen módon?	Könyvbemutató és író-olvasó találkozó formájában.
15.	Mit tettek azért, hogy az intézményben megismerjék az alprojektet?	Plakátokat, meghívókat szerkesztettünk, személyesen meghívtuk a Gyakorló és a Kar vezetőit, oktatóit; meghívtuk a szülőket, vendég gyerekeket hívtunk az eseményre, értesítettük a sajtót – a Csodaceruza és a Fordulópont

		szerkesztőinek jelenlétében zajlott az esemény.
--	--	---

Kelt: Budapest, 2015. április 25.

G. Gődény Andrea PhD
ELTE TÓK Magyar Nyelvi és Irod. Tszék